

Arrest

nr. 303 405 van 19 maart 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LAMARCHE
Rue Grande 84
5500 DINANT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 11 juli 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 oktober 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. LAMARCHE, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 27 augustus 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 22 juli 2021.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 8 juni 2022 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, O.A., verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit het dorp Shinkorak, gelegen in het district Shigal van de provincie Kunar. U bent minstens 23 jaar oud volgens het leeftijds-onderzoek, maar verklaart 17 jaar oud te zijn. U bent Pasitoen van etnische origine en hangt het soennitische geloof aan. Uw vader had een voedingswinkel in Lareh Qala, een deel van Shinkorak. U hielp uw vader in de winkel als uw vader er niet was. Op een dag kwamen vier gemaskerde personen de winkel binnen en namen ze telefoonkaarten en wat eten zonder te betalen. U zei aan uw vader wat er gebeurd was en hij zei dat hij het

zou bespreken met de dorpsoudsten. U mocht het van hem aan niemand zeggen. Daarna kwamen er één keer per week of om de twee weken gemaskerde personen langs, in totaal vier of vijf keer. Op een dag vroeg u aan de personen om te betalen voor wat ze meenamen. Ze zeiden toen dat jullie bereid moesten zijn nog meer hulp te bieden aan het Islamitisch Emiraat. U vertelde aan uw vader wat u had gedaan, die boos werd op u en zei dat u dat beter niet had gedaan. Hij zou het opnieuw met de mensen van het dorp bespreken.

De volgende dag passeerde u onderweg naar school langs een veiligheidspost van het leger, waar u vertelde over de mannen die langskwamen in de winkel. Diezelfde avond kwamen de gemaskerde mannen opnieuw naar de winkel, waar ze gearresteerd werden door de soldaten van de veiligheidspost. Hierna begon uw vader zich zorgen te maken omdat hij vreesde dat er gevolgen zouden komen. Hij stuurde u naar uw oom langs moederszijde, waar u drie nachten verbleef. In die periode kwamen de mannen naar uw huis om u te zoeken. Ze namen uw vader mee toen die zei dat u er niet was. Uw oom zei u dat u het land beter kon verlaten en sprak af met een smokkelaar om u het land uit te helpen.

Nadat u het land verlaten had, kwamen de dorpsoudsten bij elkaar. Ze gingen naar de taliban om uw vader vrij te proberen krijgen. Ze hebben daar getuigd dat alles op uw initiatief is gebeurd en dat uw vader er geen enkele rol in had. De taliban liet uw vader gaan op voorwaarde dat de dorpsoudsten ermee akkoord waren dat ze u zouden overhandigen wanneer ze u tegenkwamen.

U vertrok in januari 2020 uit Afghanistan en reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk naar België, waar u op 17 augustus 2020 binnenkwam en op 27 augustus 2020 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw tazkera, de tazkera van uw vader, een kopie van een brief van de dorpsoudsten over uw situatie, een puntenlijst van op school en de enveloppe waarin deze documenten opgestuurd werden voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratieve dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden u er geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest gedood te worden door de taliban in Afghanistan omdat door uw toedoen een aantal leden van de taliban zijn opgepakt. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielrelaas aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter door het CGVS te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig artikel 1, §A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van uw persoon een gegronde vrees kan worden vermoed voor vervolging omwille van uw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep. Onderstaande vaststellingen tonen aan dat u niet aannemelijk maakt dat u een persoonlijke vrees voor de taliban dient te koesteren.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uw algemene geloofwaardigheid reeds ernstig wordt aangetast door uw bewering dat u minderjarig was bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde leeftijd. Bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming op 27 augustus 2020 werd als geboortedatum 16 mei 2004 genoteerd, wat overeenkomt met een leeftijd van 16 jaar ten tijde van uw asielaanvraag. Op 1 september 2020 wees een medische test uitgevoerd in het Universitair Ziekenhuis St-Rafaël (KU Leuven) echter uit dat u een leeftijd heeft van zeker ouder dan 18 jaar, waarbij 23,0 jaar een minimum leeftijd is. Waarschijnlijk ligt deze nog hoger, wat betekent dat het verschil tussen uw beweerde en werkelijke leeftijd maar liefst minstens zeven jaar bedraagt. Dat u bij aankomst in België slechts 16 jaar oud zou zijn geweest, blijft bijgevolg volstrekt ongeloofwaardig. U blijft bovendien vasthouden aan deze bewering tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS op 22 juli 2021, zelfs na confrontatie met de resultaten van het leeftijdsonderzoek (CGVS p. 6-7). Daar u niet als minderjarige kan worden beschouwd, kan de internationale conventie voor de rechten van het kind niet op u worden toegepast. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voorgedaan heeft en dus getracht heeft de Belgische asielinstanties doelbewust en moedwillig te misleiden, ondermijnt dan ook uw algemene geloofwaardigheid op ernstige wijze.

Bovenstaande vaststellingen over uw leeftijd zorgen er bijgevolg voor dat er geen geloof kan worden gehecht aan de bewering dat u tot uw vertrek begin 2020 (+/- Juni (10de maand) 1398) school hebt gelopen in

Afghanistan. U stelt ten gehore bij het CGVS dat u tot de zesde graad naar Shinkorak school ging (CGVS p. 20). U vermeldt dat u reeds afgestudeerd was van de zesde graad en uw vader vroeg uw diploma af te halen (CGVS p. 21). Het is in geen geval aannemelijk dat een jongeman die een leeftijd had van minstens 22 jaar oud bij zijn vertrek uit Afghanistan nog les zou volgen in de zesde graad. Een normaal schooltraject in Afghanistan verloopt via een 6+3+3 systeem. De eerste zes graden zijn in modeltraject bedoeld voor leerlingen van 6 tot 12 jaar. Op het schoolrapport dat u voorlegt is sprake van Shinkorak Boys' Meddle School'. 'Middle school' zou overeenstemmen met graad 7-9, bedoeld voor leerlingen met de leeftijd 13 tot 16 jaar. U verklaart echter doorheen uw asielprocedure en tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS steeds dat u tot de zesde graad les volgde, wat overeenstemt met het einde van het basistraject (CGVS p. 20, 21; Verklaring DVZ, p. 6; Fiche NBMV). Dat u enige vertraging zou hebben opgelopen bij het voltooien van dit basistraject is niet ondenkbaar in een gecontesteerde regio met taliban-aanwezigheid, maar dat u op minstens 22 jarige leeftijd nog zou studeren aan de zesde (of negende) graad is volstrekt ongeloofwaardig. Bovendien blijkt ook de datering van uw beweerde scholing niet te kloppen. Immers, het schoolrapport van Shinkorak Boys' Meddle School' dat u zelf voorlegt tijdens uw persoonlijk onderhoud blijkt niet in overeenstemming te brengen met uw verklaringen. Het schoolrapport, waarvan u stelt dat het uw rapport van de zesde graad is, is gedateerd op 6/1397 wat overeenkomt met september 2018 in de Gregoriaanse kalender (CGVS p. 21). U stelt dat u zeven maanden voor uw verzoek om internationale bescherming, op 27 augustus 2020, vertrok uit Afghanistan (CGVS p. 16). Hieruit kan worden geconcludeerd dat u in januari 2020 vertrok uit Afghanistan. Het schoolrapport dat u voorlegt is dus maar liefst zestien maanden vóór uw beweerde datum van vertrek uit Afghanistan afgegeven. U geeft op geen enkel moment bij de Belgische asielautoriteiten aan school te hebben gelopen na de zesde graad. De bewering dat u tot uw vertrek naar België school liep in Afghanistan staat bijgevolg op losse schroeven. Daarenboven verklaart u dat de gebeurtenissen die geleid hebben tot uw vertrek uit Afghanistan hebben plaatsgevonden vlak voor uw vertrek, in januari 2020 dus. Drie dagen nadat u onderweg naar school de soldaten van de veiligheidspost op de hoogte bracht van de talibs die u lastigvielen, vertrok u immers uit uw dorp richting het buitenland (CGVS p. 22). U geeft echter zelf aan dat het schooljaar van de maand Hamal (21 maart tot 20 april in 2020 omgezet naar de Gregoriaanse kalender) tot de halfjaarlijkse examens in de maand Saratan (22 juni tot 22 juli in 2020 omgezet naar de Gregoriaanse kalender) en vervolgens tot de eindexamens in de maand Qaws (22 november tot 21 december in 2019 omgezet naar de Gregoriaanse kalender), waarna er drie maanden vakantie volgen in de maanden Jadi, Dalvae en Hoot (22 december tot 19 maart in 2020 omgezet naar de Gregoriaanse kalender) (CGVS p. 20). Op het moment waarop uw problemen zich zouden hebben voorgedaan, zou het volgens uw eigen verklaringen de jaarlijkse schoolvakantie in de wintermaanden zijn geweest. De bewering dat u in deze periode na school in de winkel van uw vader zat en dat u onderweg naar school soldaten in een veiligheidspost zou hebben aangesproken om hen op de hoogte te brengen van de talibs die u lastig vielen in de winkel, blijkt bijgevolg niet aannemelijk. Bovenstaande vaststellingen over uw beweerde scholingsgraad en de datering ervan, werpt derhalve niet enkel twijfels over uw dagelijkse activiteiten in Afghanistan, maar ondermijnt ook de geloofwaardigheid van fundamentele elementen van uw asielerlaas.

Voorts zorgen onwaarschijnlijkheden, incoherenties en vaagheden ervoor dat u uw asielmotieven niet aannemelijk heeft kunnen maken. Ten eerste is het opmerkelijk dat uw kennis over de mannen die u lastigvielen zeer vaag en summier is. U verklaart dat vier à vijf mannen één keer per week of per twee weken langs kwamen om dingen uit de winkel te nemen zonder te betalen, in totaal vier of vijf keer (CGVS p. 22, 23). U kan echter niets vertellen over deze mannen, behalve dat ze vaak dezelfde kleren droegen en gemaskerd waren. U bent zelfs niet in staat te zeggen of het telkens dezelfde mannen waren (CGVS p. 23). U stelt dat u er pas achter kwam dat ze leden van de taliban waren toen ze u één van de keren dat ze in de winkel kwamen sloegen, nadat u hen vroeg te betalen voor de spullen die ze meenamen (CGVS p. 23). Bovendien haalt u zelf aan dat ze niet op vaste tijdstippen kwamen, maar slechts één keer per week of om de twee weken. Over de taliban in uw regio in zijn algemeenheid, beschikt u ook slechts over vage en beperkte informatie. U geeft aan dat de taliban in uw regio zich voornamelijk in de bergen bevinden, waar ze herders of gewone jongens lastig vielen wanneer zij muziek beluisterden. Vanuit de bergen voerden ze dan aanvallen uit. U hoorde wel twee namen van talibanleiders in het dorp, maar weet niet waar de talibs verblijven (CGVS p. 12). Al bij al kan dus worden vastgesteld dat u slechts over zeer vage en beperkte informatie beschikt over de taliban(leden) uit uw regio, wat op zich reeds opmerkelijk is. Ten tweede is het onwaarschijnlijk dat de soldaten, die u beweert te hebben aangesproken onderweg naar school, zouden ageren op de informatie die u hen aanbracht. Hierbij dient in eerste instantie gewezen te worden op de bijzonder beperkte en vage informatie die u zegt te hebben overgemaakt aan de soldaten over de leden van de taliban die uw winkel bezochten en u hadden geslagen. U verklaart de soldaten te hebben aangesproken vanaf een punt vlakbij de veiligheidspost aan een waterstroompje (CGVS p. 24). U stelt over deze ontmoeting dat u de soldaten vertelde over de mannen die producten meenamen uit uw winkel zonder te betalen. Op vraag van de soldaten vermeldde u vervolgens dat het voornamelijk 's avonds gebeurde, wanneer het donker begon te worden (CGVS p. 22, 24). U gaf echter eerder aan dat er geen regelmaat in de bezoeken van de talibs aan de winkel te ontdekken viel (CGVS p. 23). De precieze datum waarop de talibs een volgende keer zouden langskomen, kon u hen dus onmogelijk vertellen. U geeft immers expliciet aan dat u geen idee heeft hoe de soldaten op de hoogte waren gekomen dat de talibs op dat moment in uw winkel aanwezig zouden zijn

(CGVS p. 25). Dat de soldaten van het leger omwille van deze bijzonder vage en beperkte informatie meteen zouden ageren, is onwaarschijnlijk. Uw district was in de periode recent voor uw vertrek immers een gecontesteerde regio waar regelmatig aanvallen van de taliban plaatsvonden, zelfs in uw dorp, en gecoördineerde zuiveringsacties van de overheid gericht op talibanschoolplaatsen georganiseerd werden. Een dergelijke confrontatie met gewapende talibs aangaan zonder vooraf meer intelligentie in te winnen of zelfs maar met de eigenaar van de desbetreffende winkel te spreken, past niet binnen dit plaatje. Des te meer omdat de informatie over de talibs hen zou zijn aangebracht door een scholier. Indien er geloof zou gehecht kunnen worden aan de verklaringen over uw leeftijd – quod non – zou u op het moment waarop de feiten zich afspeelden immers 15 jaar oud zijn geweest. Bovendien kan u naast het dorp waar deze veiligheidspost zich bevindt geen enkele andere informatie aanbrengen over deze veiligheidspost of de soldaten die de veiligheidspost bemanden. U weet niet met wie u sprak in de veiligheidspost en moet het antwoord schuldig blijven op de vraag wie de leider van de veiligheidspost was (CGVS p. 24-25). Deze waarnemingen leiden ertoe dat u het niet aannemelijk heeft kunnen maken dat de soldaten van het leger naar uw winkel zouden komen om de talibs die producten uit uw winkel meenamen zonder te betalen te confronteren. Ten derde dient te worden opgemerkt dat u incoherente verklaringen aflegt over de dag waarop de interventie van de soldaten van het leger ten opzichte van de talibs die u lastigvielen precies plaatsvond. Oorspronkelijk stelt u dat de soldaten diezelfde avond nadat u hen aansprak in de veiligheidspost onderweg naar school naar uw winkel kwamen en de talibs omsingelden en vervolgens arresteerden. Later, wanneer u specifiek naar het tijdstip van de interventie gevraagd wordt, wijzigt u deze stelling en geeft u aan dat het de volgende dag 's avonds was (CGVS p. 25). Deze incoherentie over een fundamenteel moment in uw asielrelaas, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielmotieven verder. Ten vierde is het hoogst opmerkelijk dat u uw vader niet op de hoogte bracht van uw bezoek aan de veiligheidspost van het leger. Volgens uw verklaringen was uw vader samen met de dorpsoudsten op zoek voor een oplossing voor de problemen die de talibs voor uw familie veroorzaakte. Nadat u zag dat het niet hielp, besloot u het heft in eigen handen te nemen en naar de veiligheidspost van het leger te gaan (CGVS p. 25). Gezien de pogingen van uw vader om het probleem met behulp van de dorpsoudsten op te lossen, is het uiterst opmerkelijk dat u – die op dat moment volgens uw verklaringen 15 jaar oud was - achter zijn rug om naar een andere oplossing zou zoeken en bijgevolg de veiligheid van uw vader en uw familie in gevaar zou brengen. Dit zou niet enkel roekeloos zijn, maar ook weinig waarschijnlijk gedrag in een collectivistische, patriarchale maatschappij zoals de Afghaanse. Tenslotte dient ook aangestipt te worden dat u geen enkele andere situatie of persoon aanhaalt die op een gelijkaardige manier werd lastiggevalen door de taliban. Dat de talibs slechts uw winkel, waar u enkel voeding, telefoonkaarten en snoepgoed voor kinderen verkocht, zouden bezoeken om gratis spullen mee te nemen, is weinig waarschijnlijk. Uw verklaring dat enkel uw winkel zou zijn lastiggevalen door zijn locatie aan de waterstroom, kan niet verklaren waarom u zelfs niet heeft gehoord over andere personen of winkels die op een gelijkaardige manier werden lastiggevalen.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u uw vrees voor vervolging niet aannemelijk heeft gemaakt.

Evenmin heeft u elementen aangebracht waaruit zou kunnen blijken dat de machtsovername door de taliban impact heeft op uw nood aan internationale bescherming. Het CGVS is er zich van bewust dat uw persoonlijk onderhoud plaatsvond d.d. 22 juli 2021 en dus voordat de taliban in augustus 2021 de macht overgenomen heeft. Echter, indien de machtsgreep van de taliban tot gevolg heeft dat uw individuele situatie dermate gewijzigd is dat u hierdoor een nood aan internationale bescherming heeft, kan er redelijkerwijze van u verwacht worden dat u zelf zo spoedig mogelijk de relevante elementen ter staving hiervan zou overmaken aan het CGVS (zie art. 48/6, § 1 Vw. en art. 17, § 3 KB CGVS). Daar u geen dergelijke concrete elementen heeft aangebracht, kan het CGVS er redelijkerwijze van uitgaan dat het gegeven dat de taliban nu aan de macht is geen concrete impact heeft op uw persoonlijke situatie.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande conclusie kunnen ombuigen. Uw tazkera en de tazkera van uw vader kunnen enkel uw identiteit bevestigen. Daarbij dient opnieuw opgemerkt te worden dat de leeftijd die vermeld staat op uw tazkera niet in overeenstemming te brengen is met de resultaten van het leeftijdsonderzoek. De brief van de stamouderen waarin vermeld staat dat uw vader werd vrijgelaten en dat u zal worden overgeleverd aan het Islamitisch Emiraat wanneer ze u aantreffen, kan makkelijk op uw vraag zijn opgesteld en men moet dus omzichtig te werk gaan bij het toewijzen van bewijswaarde aan dit document. Aanvullend moet over deze documenten worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat zowat alle documenten in Afghanistan gemakkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn. Dit behelst eveneens documenten uit officiële bronnen die via corruptie worden verkregen. Het gewicht dat aan deze bewijsstukken wordt toegekend moet worden gezien in samenhang met de beperkte geloofwaardigheid van uw verklaringen. Een kopie van deze objectieve informatie bevindt zich in het administratieve dossier.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofdte persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) en de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelt dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste maanden van 2022. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen

bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten, aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front en aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakt. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

In de periode tussen 19 augustus en 31 december 2021 registreerde ACLED het merendeel van de incidenten in de provincies Nangarhar, Kabul, Panjshir en Baghlan. In de periode tussen 1 januari 2022 en 31 maart 2022 was dit in Kabul, Baghlan, Panjshir en Takhar.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateert van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatie van de mate waarin de veiligheidssituatie is verbeterd onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Net zomin laat u na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een dierdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou

worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op en Afghanistan. Socio-economische situatie. Overzicht bronnen. van mei 2022) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Het optreden van de taliban heeft een impact gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Maar dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van geen of minder belang is. Het gaat dan om factoren, zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Dit wordt bevestigd door de EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen lopen het risico dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of

gepercipieerde verwestersing, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

Verzoeker voert in een eerste en enig middel de schending aan van de artikelen 48/3 tot artikel 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het artikel 1, sectie A, §2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953.

Verzoeker verklaart voor het eerst dat zijn vader voor de overheid werkte; hij was een majoor in het voormalige Afghaanse leger (ANDSF). Verzoeker betoogt dat hij eerder vreesde om zijn situatie uit te leggen wegens de bijzondere situatie in zijn land van herkomst. Hij vreesde dat dit gevolgen zou hebben voor zijn familie. Verzoeker voegt tal van kopieën van militaire documenten over het werk van zijn vader toe aan het verzoekschrift. Hij verklaart dat hij zijn taskara en die van zijn vader al had ingediend, en stelt dat dit tezamen voldoende is om hun identiteit en hun familierelatie aan te tonen. Verzoeker vreest, gelet op de positie van zijn vader in het Afghaanse leger, voor zijn leven als gevolg van de machtsovername door de taliban. Hij verwijst naar het EASO-verslag van januari 2022 waaruit blijkt dat de situatie voor personen die voor de vorige regering werkten zorgwekkend is. Verzoeker stelt dat dit wordt bevestigd door verschillende bronnen, waaronder Human Rights Watch.

Verder voert verzoeker een algemeen betoog over de situatie in Afghanistan, waarbij hij meent dat de conclusies van de commissaris-generaal moeten worden genuanceerd. Verzoeker stelt dat uit de “Afghanistan Country Focus” van januari 2022 blijkt dat de situatie niet zo eenduidig is en dat de situatie ter plaatste niet altijd overeenstemt met wat officieel wordt aangekondigd. Hij citeert uit en verwijst naar verschillende bronnen. Hij stelt verder dat het risico op vervolging voor mensen die asiel hebben aangevraagd reëel is in geval van terugkeer. Verzoeker meent dat het rapport van de secretaris-generaal van de Verenigde naties tot dezelfde bevindingen komt inzake het geweld tegen tegenstanders van de taliban. Hij concludeert dat de veiligheidsomstandigheden onduidelijk zijn, met een tendens naar toenemend geweld in de regio waarvan hijzelf afkomstig is.

3. Nota met opmerkingen

Op 2 augustus 2022 ontvangt de Raad vanwege de verwerende partij een nota met opmerkingen, overeenkomstig artikel 39/72, §1 van de Vreemdelingenwet waarbij zij het gelijk van haar beslissing herhaalt en antwoordt op het verzoekschrift, met name op verzoekers betoog waarin hij voor het eerst in de asielprocedure aanhaalt dat zijn vader als majoor voor het Afghaanse leger werkzaam was en dat hij om deze reden dreigt te worden geviséerd of vervolgd. De verwerende partij stelt dat verzoeker geen problemen vermeldt die in het verleden zouden hebben plaatsgevonden ten gevolge van het beweerde werk van zijn

vader, noch reikt hij elementen aan die zouden kunnen duiden op (mogelijke) problemen in de toekomst. Zij concludeert dat de loutere verwijzing naar een risicoprofiel als zijnde de zoon van een beweerde (ex-)majoor uit het Afghaanse leger niet kan volstaan om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft de documenten die bij het verzoekschrift werden gevoegd, maakt de verwerende partij enkele bemerkingen: (i) verzoeker legt verschillende documenten neer maar laat na deze concreet en correct te inventariseren en te beschrijven; (ii) geen enkel neergelegd stuk is leesbaar gedateerd; (iii) de bankkaart bevat geen naam; (iv) de taskara van verzoekers vader stelt dat hij werkloos is, hetgeen tegenstrijdig is met verzoekers nieuwe verklaringen als zou hij een majoor in het Afghaanse leger zijn geweest; (v) verzoeker legt geen enkel origineel document voor, enkel kopieën, waardoor de authenticiteit en de herkomst ervan niet kan worden nagegaan; (vi) in Afghanistan heerst een hoge corruptiegraad en verzoeker zet in het verzoekschrift niet uiteen hoe hij deze stukken heeft verkregen; (vii) verzoeker legt kopieën voor van vier anderstalige documenten zonder enige uitleg erover te verstrekken noch een vertaling ervan, waardoor deze stukken niet in aanmerking kunnen worden genomen; (viii) uit de foto die verzoeker neerlegt, kan geenszins worden afgeleid dat dit verzoekers vader betreft.

De verwerende partij repliceert verder dat er uitgebreide en nauwkeurige informatie voorligt aangaande de veiligheidssituatie in Afghanistan na de machtsovername door de taliban. Bovendien stelt zij vast dat verzoeker geen informatie toevoegt die een ander licht werpt op de analyse in de bestreden beslissing. Ook stelt zij dat verzoeker nalaat om in concreto te duiden om welke redenen de motivering in de bestreden beslissing ontoereikend zou zijn.

4. Aanvullende nota's

4.1. Verzoeker maakt op 21 september 2022 overeenkomstig artikel 39/76, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een eerste aanvullende nota over, waarbij hij verklaart dat hij bang was om over het profiel van zijn vader bij Afghaanse leger te spreken en dat hij een persoonlijk onderhoud had op het CGVS voordat de taliban aan de macht zijn gekomen. Sinds 16 augustus 2021 is de situatie in Afghanistan alsmede de situatie van verzoekers familie, volledig veranderd. Verzoeker heeft momenteel contact met zijn moeder. Hij heeft evenwel al meer dan zes maanden geen contact meer met zijn vader, die zich volgens het laatste nieuws bij een (onbekende) vriend zou verbergen.

Waar de verwerende partij stelt dat het werk van verzoekers vader geen probleem voor hem zou kunnen zijn, aangezien hij dit in het verleden nooit heeft aangehaald, stelt verzoeker dat de situatie in Afghanistan is veranderd sinds de machtsovername en dat er momenteel gedocumenteerde gevallen zijn van onderdrukking van mensen die voor de overheid hebben gewerkt.

Tot slot stelt verzoeker dat de bij het verzoekschrift neergelegde documenten, gezien hun aantal en diversiteit, voldoende zijn om zijn verklaringen te staven. De documenten vormen minstens het begin van bewijs van zijn nieuwe verklaringen en hij dient derhalve in de mogelijkheid te worden gesteld om deze documenten, maar ook zijn kennis van het werk van zijn vader en zijn vrees in geval van terugkeer naar Afghanistan, toe te lichten.

4.2. De verwerende partij maakt op 9 augustus 2023 overeenkomstig voormeld artikel een aanvullende nota over, waarin een evaluatie van de actuele situatie in Afghanistan wordt gemaakt. Zij voegt hierbij de COI Focus *"Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022"* van 23 september 2022 toe en verwijst via consulteerbare weblinks naar:

- EUAA *"COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments"* van 4 november 2022;
- EUAA *"Country Guidance: Afghanistan"* van januari 2023;
- EUAA *"Afghanistan: Security Situation"* van augustus 2022;
- COI Focus *"Afghanistan. Veiligheidssituatie"* van 5 mei 2022;
- EASO *"Afghanistan Country Focus"* van januari 2022;
- EUAA *"Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city"* van augustus 2022;
- EASO Country of Origin Information Report *"Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City"* van augustus 2020;
- EUAA *"Afghanistan: Targeting of individuals"* van augustus 2022;
- UNAMA *"Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan"* van juni 2023.

4.3. Ter terechtzitting van 17 november 2023 maakt verzoeker overeenkomstig voormeld artikel een tweede aanvullende nota over waarbij hij de volgende documenten van zijn vader voegt:

- wapenvergunning (met vertaling);
- promotie (met vertaling van stuk betreffende verzoekers vader);
- aanvraag voor promotie (met vertaling);
- aanstelling;

- Medical Aids Card;
- sollicitatiebrief;
- verlofkaart (met vertaling);
- 3 badges (waaronder werkbade en Kabul bankkaart);
- twee foto's.

Ter terechtzitting geeft verzoeker de Raad en de verwerende partij inzage van de originele exemplaren van voormelde stukken.

5. Beoordeling

5.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemde-lingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en ex nunc onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

5.2. De Raad wijst er vooreerst op dat uit de landeninformatie die door beide partijen wordt voorgelegd, blijkt dat de politieke situatie en de conflictdynamiek in Afghanistan radicaal zijn veranderd toen de Verenigde Staten hun troepen hebben teruggetrokken en de voormalige Afghaanse regering half augustus 2021 ineens stortte, waarna de taliban de macht overnamen en het Islamitisch Emiraat Afghanistan weer oprichtten. Dit is onmiskenbaar een nieuw feit dat heden aan de orde is, waarvan de commissaris-generaal op de hoogte is, zoals blijkt uit de bestreden beslissing, en dat tevens uitgebreid onder de aandacht wordt gebracht in de bestreden beslissing en in de aanvullende nota van de verwerende partij.

Verzoeker moet in navolging van een fundamenteel gewijzigde situatie in Afghanistan waarbij de taliban heden functioneren als een de factoregering, de mogelijkheid krijgen om op passende wijze, in het licht van deze ingrijpende gebeurtenissen, relevante elementen aan te brengen zodat een zorgvuldige, correcte en volledige beoordeling van een eventuele nood aan internationale bescherming gebeurt. Indien de specificiteit van de zaak dit vereist, kan dit gebeuren middels een nieuw persoonlijk onderhoud bij het CGVS.

Verzoeker werd in het kader van zijn beschermingsverzoek gehoord in een persoonlijk onderhoud op het CGVS op 22 juli 2021, dus nog voor de machtsovername door de taliban half augustus 2021. Hij werd daarna niet opnieuw gehoord op het CGVS en heeft evenmin de mogelijkheid gehad om een nieuwe vragenlijst in te vullen in navolging van de fundamenteel gewijzigde situatie in Afghanistan.

In de bestreden beslissing wordt gesteld: *“Echter, indien de machtsgreep van de taliban tot gevolg heeft dat uw individuele situatie dermate gewijzigd is dat u hierdoor een nood aan internationale bescherming heeft, kan er redelijkerwijze van u verwacht worden dat u zelf zo spoedig mogelijk de relevante elementen ter staving hiervan zou overmaken aan het CGVS (zie art. 48/6, § 1 Vw. en art. 17, § 3 KB CGVS). Daar u geen dergelijke concrete elementen heeft aangebracht, kan het CGVS er redelijkerwijze van uitgaan dat het gegeven dat de taliban nu aan de macht is geen concrete impact heeft op uw persoonlijke situatie.”*

Deze handelwijze van de commissaris-generaal ontnemt verzoeker evenwel niet de mogelijkheid om zijn verzoek om internationale bescherming op nuttige wijze aan te vullen of te wijzigen in het licht van de fundamenteel gewijzigde situatie in Afghanistan en desgevallend, in de huidige stand van de procedure, individuele elementen of persoonlijke omstandigheden voor te leggen bij de beoordeling in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Immers kan verzoeker dit bewerkstelligen via het verzoekschrift en/of via een aanvullende nota of middels zijn verklaringen ter terechtzitting.

5.3. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas, met name de beweerdde problemen met de taliban voor zijn vertrek uit Afghanistan naar aanleiding van incidenten in de voedingswinkel van zijn vader.

Verzoeker wijst in zijn verzoekschrift immers op een nieuw asielmotief, een vrees voor vervolging omwille van het beweerde werk van zijn vader als majoor bij het voormalige Afghaanse leger. Hij voegt ter staving hiervan enkele militaire documenten van het werk van zijn vader toe.

In de nota met opmerkingen stelt de verwerende partij dat de loutere verwijzing naar een risicoprofiel als zijnde de zoon van een beweerde (ex-)majoor uit het Afghaanse leger niet kan volstaan om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Daarnaast oordeelt de verwerende partij wat betreft de in het verzoekschrift neergelegde documenten onder meer (a) dat verzoeker verschillende documenten neerlegt zonder deze concreet en correct te inventariseren en te beschrijven, (b) dat niet alle documenten vertaald zijn, en (c) dat verzoeker geen originele documenten voorlegt (zie supra).

In een eerste aanvullende nota wijst verzoeker erop dat hij op het CGVS werd gehoord voor de machtsovername door de taliban en dat hij al meer dan zes maanden geen contact meer heeft met zijn vader, die zich volgens het laatste nieuws bij een (onbekende) vriend zou verbergen.

Ter terechtzitting van 17 november 2023 legt verzoeker een tweede aanvullende nota neer met bijkomende documenten over het beweerde werk van zijn vader als majoor bij het voormalige Afghaanse leger, sommige vergezeld van een vertaling. Verder geeft verzoeker inzage van de originele exemplaren.

In het proces-verbaal van terechtzitting van 17 november 2023 wordt vermeld:

“Tolk 1518 staat onder eed en tolkt Pashtou – Nederlands.

De verzoekende partij legt een aanvullende nota met gekopieerde stukken en de vertalingen ervan neer en overhandigt een kopie aan de verwerende partij. Zij geeft de Raad en de verwerende partij ook inzage van de originele exemplaren van voormelde stukken. De voorzitter beraadt zich samen met de partijen over het gepaste gevolg dat hieraan moet worden gegeven: zij zijn het er over eens dat een vernietiging van de bestreden beslissing, eerder dan een schriftelijk verslag van de verwerende partij, de meest aangewezen weg lijkt, dit gelet op de hoeveelheid aan nieuw neergelegde stukken, het gebrek aan onderzoeksbevoegdheid van de Raad en het gegeven dat de verzoekende partij nog voor de machtsovername door de taliban in augustus 2021 werd gehoord door de diensten van de verwerende partij.”

5.4. Na lezing van het geheel van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier (in het bijzonder EUAA “Afghanistan targeting of individuals” van augustus 2022, EUAA “Key socio-economic indicators in Afghanistan” van augustus 2022 en EUAA “Country Guidance Afghanistan” van januari 2023, p. 54-59: “Family members may also have a well-founded fear of persecution, for example in the context of the Taliban searching for the individual they are related to.”) besluit de Raad dat familieleden van personen die werkzaam waren voor de voormalige Afghaanse veiligheids- en overheidsdiensten of buitenlandse troepen in bepaalde gevallen een gegronde vrees voor vervolging kunnen hebben, maar dat heden niet blijkt dat er sprake is van een systematische vervolging van familieleden van personen die werkzaam waren voor de voormalige Afghaanse veiligheids- en overheidsdiensten.

Een individualiseringsvereiste blijft aldus van toepassing. Aldus moet het risico in concreto aannemelijk worden gemaakt.

De toekomstgerichte beoordeling die is vereist bij het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming impliceert dat verzoekers vervolgingsvrees moet worden beoordeeld vanuit de nieuwe (machts)dynamiek die in Afghanistan is ontstaan na de machtsovername. Bijgevolg kan niet worden uitgesloten dat zelfs indien verzoeker niet aannemelijk maakt in het verleden te zijn vervolgd door de taliban, er heden in het licht van de gewijzigde machtsituatie in Afghanistan mogelijk wel een gegronde vrees voor vervolging in zijn hoofd kan worden aangenomen.

In het kader van een toekomstgerichte beoordeling dringt zich dan ook een verder onderzoek op naar verzoekers individuele situatie, met name wat betreft de beweerde werkzaamheden van zijn vader bij het voormalige Afghaanse leger, eventuele problemen bij terugkeer naar Afghanistan omwille van zijn vaders werkzaamheden, zijn verblijf in Europa, zijn sociaal en familiaal netwerk in Afghanistan, enz. Daarnaast is er een verdere beoordeling nodig van de inhoudelijke en formele kenmerken van de voorgelegde documenten.

Zulke verdere analyse van bovenstaande elementen is vereist om op correcte wijze de geloofwaardigheid en aannemelijkheid van verzoekers voorgehouden profiel als zoon van een majoor van het voormalige Afghaanse leger en zijn daarop gebaseerde vrees voor vervolging na de machtsovername te kunnen beoordelen.

Verzoeker moet daarbij de mogelijkheid krijgen om op passende wijze relevante elementen aan te brengen zodat een zorgvuldige alsook volledige en ex nunc-beoordeling van risicobepalende factoren en een eventuele nood aan internationale bescherming kan plaatshebben, met inachtneming van actuele en objectieve landeninformatie. Het lijkt aangewezen verzoeker hierover meer uitgebreid te horen middels een nieuw persoonlijk onderhoud nu de terechtzitting van de Raad daarvoor in casu niet geschikt is.

5.5. Gelet op het geheel van de nieuwe stukken over de beweerde werkzaamheden van de vader bij het voormalige Afghaanse leger, het gegeven dat verzoeker niet meer werd gehoord na de machts-overname door de taliban, de actuele landeninformatie met betrekking tot familieleden van personen die behoorden tot het voormalige Afghaanse leger, de grenzen van de ondervraging ter terechtzitting en het gebrek aan verdere onderzoeksbevoegdheid, verkeert de Raad in de onmogelijkheid om nadere duiding te krijgen omtrent de waarachtigheid en gegrondheid van verzoekers beweerde vrees en de stukken die hij aanreikt. Uit dit alles volgt dat de Raad op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier in deze stand van zaken het nieuwe asielmotief van verzoeker niet verder op nuttige wijze kan evalueren in het kader van een devolutief beroep.

Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeks-maatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 7 juni 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien maart tweeduizend vierentwintig door:

M. MAES, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES